

nufaca

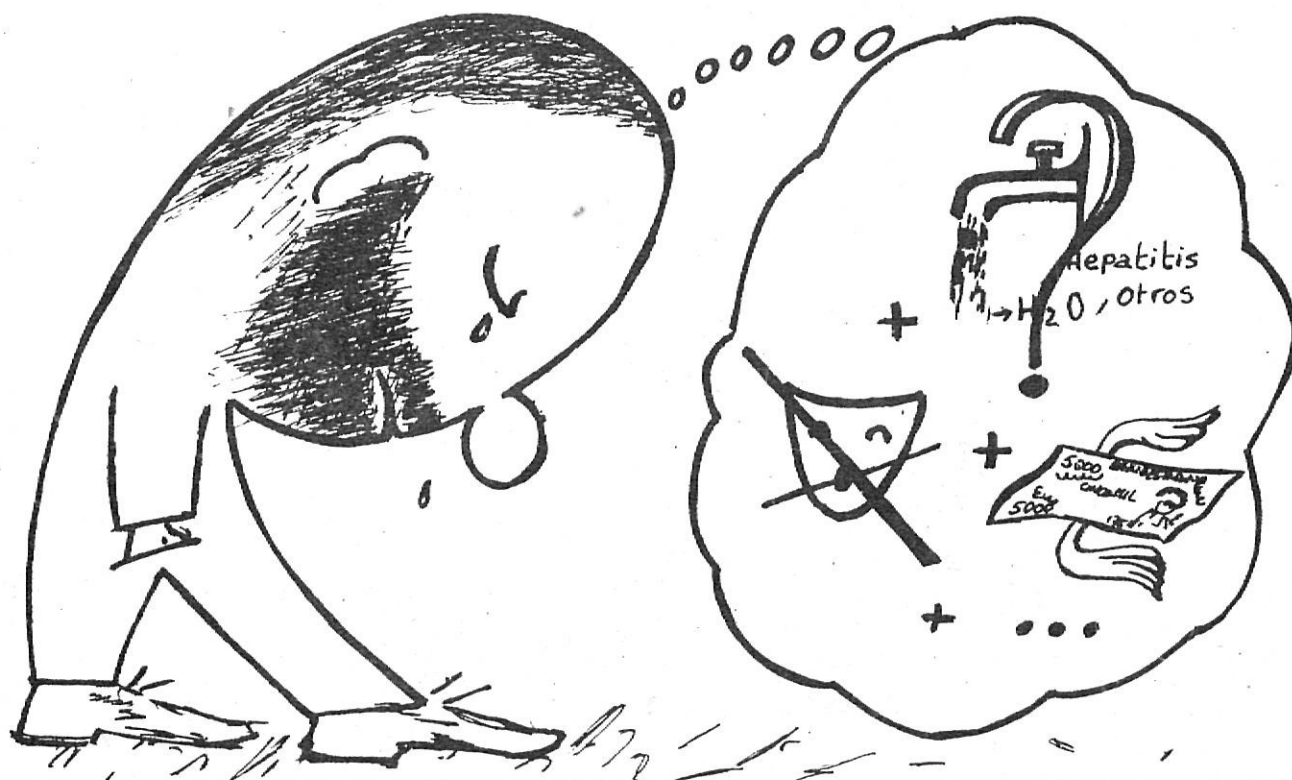
número 29

PUBLICACIÓ D'AMICS DE Cerdanya

EL PLANEJAMENT DE LA BAIXA CERDANYA

ELS NOMS DELS CARRERS

Preu 75 pts.

RESTAURANT

LLIVIA

Patates al caliu

Graellada de carn

Especialitats
a la brasa

José Antonio, 37
Tèl. 972 - 89 60 96
LLIVIA (Girona)

BAR CAFETERIA RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34

PUIGCERDA

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

VILALLOVENT
(PUIGCERDÀ)

Tls 88-08-69
88-04-67

PARK HOTEL

DIRECCIÓ: Joan Orriols
ESPECIALITAT: Bodas i banquets
PUIGCERDA. Telf. 88 07 50

JOIERIA RELLOTGERIA

J. Fullana
PUIGCERDÀ

AUTO ESCOLA PUIGCERDÀ
Victòria, 4, 1º
PUIGCERDÀ

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDA

HOTEL RESTAURANTE

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. - 88 01 00
PUIGCERDÀ

número 29

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

Pere Capdevila
Miquel Casanovas
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Laura Fabra
Emili Guirao
Carme Moreno
Joan Peitx
Josep Peitx
Xavier Pujol (corrector)
Jean Paul Poirier (il·lustració)
Meritxell Sastre
Ramon Solà
Josep M. Tosas

Col·laboradors:

El Biògrafo
E. Xavier Bosom
Cu-Cut
Pere Font
Juan Fullana
Salvador Galcerán
Roger Giral (França)
Nostàlgic
Carme Clausell (França)
Rosa M. Rodríguez
El Trovador
Josep Vigo

Edita: AMICS DE CERDANYA
Antic Edifici dels Escolapis
Plaça Balvedere s/n
PUIGCERDA

Imprimeix: Imprés - Ràpid
LLEIDA

PUBLICACIO MENSUAL.

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col·laboradors.

editorial

EL DERECHO A LA LIBERTAD DE EXPRESION

Una revista, cualquiera que sea la redacción, debe afirmarse a través de motivaciones. Puede serlo todo: portadora de un mensaje, protectora de tradiciones, elemento de cultura, centro de reflexión, vehículo de pensamientos, medio de comunicación y de información entre los que la hacen y los que la leen.

Una revista es un cuerpo que vive, que se modifica, y que debe modificarse, que debe abrirse a las sensibilidades del mundo en el que se divulga.

Una revista estática y dentro de un conformismo tranquilizador sólo puede esperar caer en una banal monotonía. Debe ser viva, polémica, con la consciencia de traer información, cultura y reflexión. El pensamiento es una riqueza que eleva el conocimiento y el sentido crítico; es una fuente de esperanza y de vida frente a la vulgarización de un mundo efímero.

Por eso la revista debe satisfacer las reflexiones, ideas y deseos repartidos por toda la comarca para llegar a un mundo mejor y aceptable para una mayoría intranquila y desilusionada.

El hombre es libre y debe expresarse: única evolución para lograr un mundo fraternal, fuera de envidias, hipocresías y caciquismos. Una revista debe expresarlo con una suficiente materia informativa y cultural que sólo es posible con la colaboración de todos.

El pensamiento no puede y no debe censurarse: las columnas de una revista deben permanecer abiertas a todos aquellos cuya honestidad y ética permiten una auténtica cultura con la abertura necesaria hacia un mundo en el cual cada uno tiene su sitio, pero, gracias a la tolerancia, a la búsqueda de la verdad y voluntad de unión.

sumari

ACTUALITAT CERDANA		
<i>Pistes d'esquí a Meranges (1)</i> . . .	4	
<i>Flasch</i>	4	
<i>A Ger roben a les escoles</i>	5	
<i>La casa de la Vila</i>	6-8-9-10-11	
FOTO DENUNCIA	12	
DESDE L'ARXIU	13	
<i>Xerrant</i>	14-15	
<i>Estat econòmic de l'Ajuntament de Bellver</i>	16	
<i>Les Pistes de Petanca de la Font de Seneja</i>	16	
AMICS DE LA NATURA		
<i>Basuras Urbanas</i>	17	
<i>Les Terrasses fluvials</i>	17	
RECU LL		18
COL·LABORACIONS		
<i>El derecho a la diferencia</i>		19
<i>Salvem el català</i>		19
CINEMA, TEATRE, ART, CULTURA		20-21-22
<i>Esports</i>		22-23
<i>Lletres</i>		23
CARTES A RUFACA		
<i>¿Y del agua qué?</i>		24
<i>I la Creu Roja funciona bé?</i>		24
<i>Rèplica Carlista</i>		25
<i>Rectificar és de savis</i>		26
ENDEVINALLES		26

PISTES D'ESQUI A MERANGES (I)

Qui arriba a Meranges i veu un poblet que manté la seva "rusticitat" en base a la dedicació ramadera dels seus habitants, però també en base al despoblament progressiu que l'ha convertit en un poble de 60 habitants, difícilment pot imaginar-se de quina manera aquest ha de ser el nucli que albergui en el seu entorn municipal un ambiciós projecte de pistes d'esquí.

Meranges és un indret que ha estat declarat "Paissatge Pintoresc i Artístic", que fa poc ha inaugurat unes pistes d'esquí nòrdic, que té una petita església declarada com a Monument Nacional, amb una subvenció de 5 milions de pessetes per a reformar-la, segons ens informa el Delegat de Cultura del lloc, Jaume Guillem.

D'alguna manera, davant el tema de les pistes d'esquí, torna a plantejar-se amb força l'etern desequilibri entre pintoresquisme i necessitat quotidiana, entre agricultura-ramaderia i turisme, entre preservació del paisatge i desenvolupament anàrquic, sobretot si es té ben a la memòria la manera en què s'ha dut a terme el desenvolupament turístic de la Cerdanya.

Però tot aquest preàmbul pot venir-se avall si ens adonem de la veritable "originalitat" del projecte en qüestió, per la qual cosa potser val la pena que en fem una mica d'història.

CRUYFF TAMBE HI JUGA

"L'affaire Meranges", al menys quant a repercussió pública, neix quan el celebrat Cruyff, i l'empresa que tenia al darrera, apareix a Meranges amb l'oferta d'una inversió de 3.000 milions de pessetes per la qual cosa s'emporta una sèrie de plànols compromentent-se a tornar-los. Mentre, la companyia que te de portar a terme la

inversió se'n va en orris i mai més se sap res ni de Cruyff ni dels plànols, segons ens asseguren fonts directes.

Si bé aquesta no és l'única oferta, l'Ajuntament de Meranges opta per crear una Comissió d'Estudi i Llençament de les Pistes d'Esquí, presidida per l'alcalde, Joan Tresfi, i formada pels regidors de Meranges i 4 veïns del poble, conjuntament amb un equip tècnic que estudia les possibilitats del terreny i que el constitueixen en Ramon Serra, en Camilo Mas, de Puigcerdà, i en Obiols, de Vic.

Finalment es pren la determinació d'encarregar un estudi previ als Grups de l'Alt Pirineu que el realitzen gratuïtament i que és presentat a la ponència d'Ordenació del Territori de les Jornades Agràries a les Zones del Pirineu Català, celebrades a la Seu el novembre-desembre de 1979.

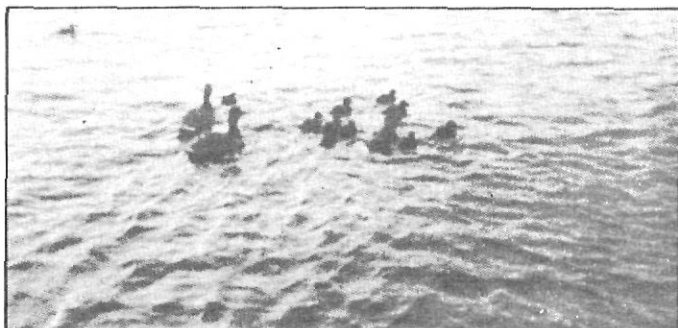
Es en aquest estudi previ i en l'actitud clarament definida de l'alcalde de Meranges on radica l'originalitat del projecte, doncs es fa notar "la circumstància de que l'estació d'esquí de Meranges pot constituir el primer exemple efectiu al Pirineu Català d'estació integrada, controlada directa-

ment pels habitants autòctons a través de l'Ajuntament" per a que "l'aprofitament del recurs neu al Pirineu resulti beneficiós tant per la majoria dels catalans com i sobretot pels pirinencs".

Les dificultats per portar a terme un projecte amb aquesta importància —i novíssima a les nostres contrades— característica son òbvies: apart de suportar les indubtables pressions especulatives que han caigut i han de caure sobre l'Ajuntament de Meranges, aquest haurà d'aconseguir el recolzament administratiu i econòmic dels poders públics. En aquest sentit, s'ha adreçat ja una carta a la Conselleria d'Ordenació del Territori de la Generalitat demanant l'imprescindible ajut. Però això succeï abans de les eleccions al Parlament i, amb els canvis suferts a cada departament de la institució catalana, la resposta ha quedat congelada; s'està, doncs, a l'espera de quina serà la posició del nou Govern de la Generalitat.

Joan Peitx

(Per no allargar-nos excessivament pel proper mes la descripció del que han de ser les pistes segons l'estudi previ esmentat).

Flash Flash Flash Flash

Els nous ànecs de l'Estany sembla que si troben satisfets en el seu nou habitat. Prova d'això és que ha volgut perpetuar la seva espècie amb una tretzena de descendents per goig de petits i grans.

A GER ROBEN A LES ESCOLES

Aquests dies de la Pasqua granada van ésser robades les Escoles de Ger.

Al començar de nou l'estudi, varen comprovar amb gran sorpresa que els "cacos" havien fet una visita a les Escoles, no amb fi d'aprendre, sinó que varen entrar i després de fer moltes destroços, es varen emportar la bonica suma de 9.000 pessetes, que la pobra mainada havia arremassat, amb prou esforços, per anar a fer un viatge. La destroça fou important, pel que respecte a llibres, ensers de cuina, etc., és a dir que un no comprèn com pot existir persones amb tan mal instint envers la nostra cultura.

Aprofitem aquesta ocasió per fer una crítica, sempre constructiva, de l'estat de les nostres Escoles.

Les nostres Escoles estan totalment abandonades de la ma de Déu, per exemple manquen vidres, amb això no volem dir que ells siguin els responsables de l'entrada, però sí que van afavorir la "feina" a aquests Señors.

Ens preguntem, també a on eren els responsables de la nostra seguretat?, fem aquesta pregunta doncs sembla que aquests "il·lustres" visitants no solament van entrar a les Escoles si no que les varen fer servir d'Hotel, doncs es veu el lloc a on varen fer foc, es trobaran també deixalles de menjar, papers, etc. També la mainada va veure a un noi amb aspecte poc agradable, però pensaren que l'Ajuntament els havia donat permís.

Es que a Ger, no som capaços de cuidar de les nostres úniques fonts de cultura?. No va fer l'Ajuntament una reunió per formar una "Asociación de Padres"?. No es va nomenar una junta provisional, per començar a treballar?. Què esperen per fer els estatuts?. Fa falta tants mesos per a llegir els d'un altre poble veí, que ja la tenen?. Segur que passara com sempre, és una

cosa sense cap mena d'interès monetari, i per tant acabarà com podrà.

No creieu veïns, que ja es hora de començar a treballar, sense cap mena de lucre, per donar amb el nostre suport, encara que sigui moral, a aquestes dues excel·lents mestres que tenim, o és que sols existeixen les Escoles per a tallar els arbres del pati, sense donar cap explicació a ningú, deixant la brancada el mig i per deixar la soca de l'arbre a un pam de terra, per que la mainada es faci mal?.

Bé l'exposició està feta, esperem que serveixi per alguna cosa.

Ah! Voldria desde aquí demanar a tothom la seva col·laboració per a poder recollir diners per aquesta nostra gent menuda pugui fer el desitjat i esperat viatge, que amb tanta il·lusió preparaven. A tots gràcies per endavant.

Un pare

LLET D'ALTA MUNTANYA ESTERILITZADA

LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG

CERDANYA - PUIGCERDA

Periòdicament i des de fa molt temps el mercat ve suscitant polèmiques més o menys dures que en fan d'aquest servei un dels temes més conflictius de Puigcerdà.

L'última —l'última polèmica— quedà resolta en el darrer ple de l'Ajuntament, en el qual l'Alcalde encetà el tema demanant als regidors que provessin d'aconseguir un acord ampli que afavorís tots els sectors implicats: consumidors, comerciants i mercants. Però abans d'iniciar el debat, el mateix batlle donà lectura a les dues cartes que li havien adreçat l'Associació de Comerciants, per un cantó, i un Grup de Consumidors, que acompanyaven el seu escrit amb 300 firmes (una més, una menys), cartes que reproduïm en aquest mateix article.

El debat sobre el mercat fou ordenat en quatre punts: l'augment de quotes als mercants, l'espai físic del mercat, el número de places i la pertinença o no de la divisió.

EL PREU DE LES PARADES:

El batlle informà de la instància presentada per la Junta Provincial de Venedors Ambulants demanant un rebaixament de la quota que l'Ajuntament havia fixat per cada parada (el preu, que abans era de 30 ptes. m2, es concreta ara en 60 ptes. pels fixes i 100 pels ambulants). L'alcalde participà també al Ple que s'havien mantingut contactes amb els mercants.

En Ravetllat (CiU) el contestà que sobre aquest tema s'havia de mantenir la mateixa relació que amb els altres i que, de cap manera, l'Ajuntament havia de pactar amb les contribuents. El respongueren el batlle, en Peñarroja (EM) i en Salinas (PSC) dient que no s'havia pactat, que només s'havia fet una reunió per discutir la qüestió del preu.

Intercedí en la discussió en Bosom (PSC) aclarint que l'alegació dels mercants es feia fora de plaç i que de tota manera el punt de l'augment no constava a l'ordre del dia. S'acordà, per tant, que la Comissió d'Hisenda tornaria a estudiar-se la tarifa i que el pròxim Ple decidiria.

L'ESPAI FÍSIC DEL MERCAT:

La Comissió del Mercat, en boca de l'alcalde, proposà que les parades poguessin ubicar-se des de la gasolinera fins a cal "Torrat". El regidor Peñarroja (EM) explicà que aquest espai es sol·licitava a fi de descongestionar l'espai entre parada i parada i el dels passadissos de forma que, tal i com demanava l'Associació de Comerç, el mercat quedés més ordenat. El regidor Pérez de 6/RUFACA/junio

EL MERCAT

DIVISIO DEL MERCAT

Plantejada la qüestió de dividir el mercat o no, en Peitx argumentà que dividir-lo seria duplicar els problemes i això aniria en detriment del propi mercat. La votació fou quasi immediata:

Si a la divisió: 1 (Pérez de Rozas CC)
 Abstenció: 2 (Ravetllat CiU i Fullana PSC)
 No a la divisió: 9 (la resta de regidors)

ASOCIACION COMARCAL DE EMPRESARIOS DE COMERCIO DE LA CERDAÑA PUIGCERDA

Ilmo. Sr:

Ponemos en su conocimiento que, en la Asamblea que esta Asociación celebró el pasado día 1 del presente mes, con una asistencia del noventa por ciento de los comercios de la Villa, salió a discusión la problemática del mercado, y se aprobaron por unanimidad las siguientes conclusiones:

1. Que el comercio de Puigcerdá reconoce que el mercado es beneficioso en general para su población.
2. Que para que este beneficio sea real, tiene que estar dentro de unos límites lógicos y necesarios, para un censo de población de Puigcerdá, y "comarca".
3. La regulación de los puestos de venta ambulante tienen que ser dentro de los límites que se aprueben o se hayan aprobado, tanto en número de puestos como en su extensión.
4. Que las normas legales existentes se han de respetar en cuestiones tan importantes como el orden legal, urbanístico, sa-

EL NUMERO DE PLACES

L'escrit dels consumidors proposava passar de 62 a 85 places, però l'Alcalde demanà prèviament si s'haurien d'augmentar o no els ambulants. El regidor Peñarroja proposà que s'admetessin els que permetés l'espai respectant les distàncies establertes. Després de discutir quina podia ser la capacitat de l'espai aprovat en número de places es sotmeté a votació la xifra de 60 places fixes i 10 ambulants (total: 75) amb el següent resultat:

No a la proposta: 3 (Peitx i Peñarroja EM i Salinas PSC)
 Abstenció: 1 (Ravetllat CiU)
 Si a la proposta: 8 (la resta de regidors)

nitario, estético y todas las necesarias para la represión de una desleal competencia.

La Junta Directiva de la Asociación de Empresarios de Comercio, en representación de los mismos, espera por parte de ese Ayuntamiento que V.I. preside, las justas soluciones a las consideraciones expuestas.

En Puigcerdá, a veintiuño de abril de mil novecientos ochenta.

LA JUNTA DIRECTIVA

CARTA A L'ALCALDE
D'UN GRUP DE CONSUMIDORS

Reunida la comisión de los abajo firmantes, nos dirigimos a Vd. como alcalde de la Villa y a todo el consistorio en pleno, para que sea atendida nuestra petición.

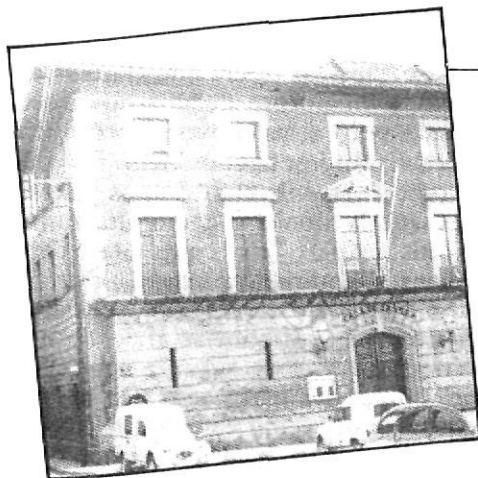
Habiendo llegado a nuestros oídos los rumores sobre el mercado de los domingos, y habiendo hecho un pequeño sondeo entre la población, hemos llegado a las siguientes conclusiones en defensa de nuestros intereses y de la mayoría del pueblo:

1. El mercado se amplie en más extensión, para poder hacer las compras con más comodidad, tanto para los compradores como para los vendedores y así en beneficio de todos.

2. Ampliación de puestos fijos de 62 a 85.
3. Que los ambulantes, tengan libertad para venir cuando lo deseen, para poder beneficiarnos cuando es la temporada de frutas, verduras o el producto que sea.
4. Opinamos que el mercado debe seguir tal como está y no en dos lugares, como piden los comerciantes y algunas personas interesadas en que así sea.
5. Separar los artículos, según su género, y marcar las distancias o espacios de unos a otros.

SEGUEIXEN 300 FIRMES

EL PLE DE MAIG

mitat llevat del regidor Pérez de Rozas (CC), la sol·licitud feta per fer bancs i taules de fusta a fi de poder celebrar aplecs a Vilallobent.

S'informà que el crèdit demanat a BANESTO (10 milions) havia estat denegat i es convingué en traspasar la petició a la Caixa Provincial de la Diputació de Girona, que, en principi, havia donat una resposta afirmativa sense fixar, però, l'interès i el temps d'amortització.

A l'apartat dels informes de les comissions, l'alcalde notificà al Ple l'adjudicació de la redacció del Pla Comarcal Coordinat que afecta als municipis de la Cerdanya de Girona a l'equip tècnic encapçalat per Alfredo Fernández de la Reguera. Al demanar-li en Peitx (EM) quins havien estat els criteris per tal elecció, l'Alcalde explicà que dels 11 equips presentants aquest era el que la votació del jurat, format pels 11 batlles i 6 tècnics de Col·legis Professionals i de la Generalitat, havia donat com a guanyador, doncs tots els ajuntaments s'havien posat d'acord prèviament en votar-lo. A l'insistir el mateix regidor sobre quins ha-

vien estat els criteris, el Batlle es remità als curriculum, a la cohesió de l'equip, a l'eliminació dels equips allunyats geogràficament i del que poguessin tenir interessos creats. El regidor esmentat manifestà que l'alcalde havia d'haver portat l'opinió de tot l'Ajuntament, a la qual cosa en Josep Turiera replicà que era una reunió d'alcaldes i que el reglament l'autoritzava. Es feu constar en acta el desacord del regidor.

En l'informe de la Comissió de Serveis el regidor Vidal (CI) assebetà de la necessitat d'adequar un local pel cotxe de bombers i la regidora Julia (CI) digué que s'havia de demanar un informe tècnic per l'acondicionament dels edificis escolars cares a l'any vinent.

Per acabar un dels plens més llargs de la història d'aquest Ajuntament, en Peitx (EM) demanà al Consistori que es pensava fer amb els cartells de la campanya "Cap embaràs no desitjat", promoguda per la Generalitat, decidint-se finalment demanar informació a la Conselleria de Sanitat per a que precisés on s'havien de penjar.

R.

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16
Tel: 88 03 88
PUIGCERDÀ

Higuera

**FILATELIA
MONTANÉ**

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

L'HOSPITAL

En el Ple del mes de maig el tema de l'hospital va sortir dues vegades per una banda el Sr. Miquel Comella va explicar els comptes corresponents a l'exercici de l'any 79 i per una altra el grup socialista va presentar una moció referent a l'hospital.

Ens veiem obligats a resumir els comptes per qüestió d'espai. En la relació que segueix incluíem únicament els totals dels diferents apartats:

Facturació	25.985.635
Gastos Personal	16.747.655
Gastos Varis	7.226.979
Amortitzacions	2.564.780
Resultat explotació	553.779
Altres ingressos	7.520.570

BALANC DE SITUACIÓ A 31-12-79

ACTIU:	
Disponible	425.545,55
Deudors	6.101.145,-
Valors	352.385,35
Inmovilitzat	103.576.100,-
Total Actiu	110.445.175,90

PASIU:	
Exigible	8.569.250
Fons propis	101.885.925
Total Pasiu	110.455.175

L'estat de comptes presentat al ple incluïa també el nombre d'estàncies intervencions portades a terme a l'hospital.

LA MOCIÓ SOCIALISTA

En el torn de precís i preguntes els consellers del grup socialista van presentar una moció sobre l'hospital en la que es marcaven els següents punts:

– Necessitat d'un anàlisi i reestructuració del funcionament de l'hospital per tal de que les seves funcions s'acostin progressivament a les propies d'una institució hospitalària de caràcter públic.

– Considerar l'hospital com un futur centre comarcal coordinador i realitzador de la funció sanitària tant a nivell assistencial com de prevenció.

– La funció de la Junta té que tenir dos vessants:

1. Control de la qualitat i quantitat d'assistència que l'hospital satisfà.

2. Control de la gestió econòmica.

La moció va continuar amb l'anàlisi de diversos aspectes del funcionament de l'hospital concluint que l'hospital funciona d'esquenes a la Medicina pública. El grup socialista proposava que l'hospital estigui sota control municipal o intermunicipal per la qual cosa seria necessari seguir el següents passos:

a) Fer un estudi del funcionament de l'hospital atenent a la quantitat de prestacions i a l'índex d'ocupació.

b) Determinar el nombre de personal sanitari necessari i fixar un salari sense excepció. Així es podria calcular les previsions de despeses fixes a cobrir.

c) Les anteriors quantificacions econòmiques permetrien establir preus justos i raonables per qualsevol atenció prestada.

Per determinar el nombre de metges de la plantilla de l'hospital es deuriu seguir els següents criteris:

1. Donar preferència als metges de la Seguretat Social.

2. Convocar concurs obert per cobrir les places d'Especialitats.

3. Establir uns sous fixos amb compromís per part dels metges d'atendre tot el volum de treball i establir torns de guardia que cobrisin les 24 hores del dia.

Aquesta es a grans trets la moció que el Sr. Fullana va llegir en nom dels socialistes. Moció que al no estar incluída en l'ordre del dia no va ser votada però si va provocar polèmica entre els diferents consellers. En primer va intervenir el Sr. Carles Canes: crec que la moció hi han molts punts erronis. Apart els contractes dels metges i l'horari el va fer la Junta.

Sr. Sapé: Ho trobo tot molt estrany doncs tu (dirigint-se al Sr. Fullana) estàs dintre de la junta i saps les dificultats que han hagut per trobar metges que vulguin venir aquí.

Sr. Canes: S'ha escrit a tots els colegits de metges i no es va trobar a ningú.

Sr. Vicens Penyarroja: Jo voldria recordar que a la Junta no s'ens va consultar la contractació dels metges. I que el criteri que es va adoptar no el sabem. A nosaltres s'ens va presentar el metge i res més.

Sr. Fullana: Respecte a això de que la gent que està a la junta té que estar informada voldria dir que es va dir que la junta tenia que tenir contacte amb l'hospital i resulta que de la misa no sabem la meitat.

Es succeïxen a partir d'aquí recíproques acusacions que degut a que tots els consellers parlavem a l'hora no hem pogut recollir íntegrament.

Sr. Bosom: l'hospital com a tal no existeix perquè resulta que quan es fa una crítica s'ens diu que les reclamacions s'han de fer a INTESA, a la seguretat social, a aquest metge a l'altre però mai a l'hospital com a enti-

▶

tat.
Sr. Alcalde: sobre això de l'hospital voldria dir que aquest hospital es va fer gràcies a la col·laboració i aportació econòmica d'algunes persones, es va anar equipant mica en mica fins arribar a l'hospital que tenim avui i que moltes altres poblacions voldrien tenir. Tots sabem que l'hospital no funciona tot lo be que tots voldriem però la junta fa tot el possible perquè funcioni millor. Penseu que vam agafar l'hospital en un moment de crisi i vam tenir que nomenar un director administratiu es va fer un organigrama i una de les fun-

cions que s'assignava al director era buscar l'equip mèdic i tot el ple va admetre l'anomenament. Penso també que tota la qüestió de Medicina Pública Medicina Privada avui per avui no està delimitada. Apart l'hospital ha invertit sempre els beneficis i això es el que ha permès tenir les actuals instal·lacions. Respecte al control de qualitat es una cosa que la Junta està fent ara jutjar a un metge es molt difícil.

Sr. Fullana: es podria ampliar la junta.

Sr. Alcalde: Això es podria estudiar.

RADIOGRAFIA DE

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Seguint la línia que fa dos números de RUFACA vàrem començar, aquest mes toca analitzar Convergència i Unió fent una mica de resum de la tasca realitzada per aquest partit des de la seva creació a Cerdanya.

Es evident que CiU ocupa l'espai polític més cotitzat, sobretot a la vista dels resultats electorals obtinguts des de les eleccions generals del 77 fins a les darreres i tenint en compte el sector social que representa a Cerdanya. També és important el seu protagonisme envers la Generalitat de Catalunya.

Dir que és l'espai més cotitzat no és una afirmació gratuïta. La seva història n'és una prova. Aquest partit començà a tenir presència pública poc abans de les Eleccions del 77 en les quals obtingué un resultat menys bo del que podia esperar-se. En aquell moment ocupaven aquest espai homes com en Pere Dosta i Ramon Escribano, per esmentar els més coneguts. Però aviat sorgiren els problemes: aquests militants dimitiren del partit a causa de no haver sigut informats d'una reunió entre responsables del partit com en Josep M. Culler i gent de la comarca, la majoria vinculada

al sector de la construcció, segons la nota de premsa que els dimitits facilitaren a RUFACA en aquell moment (veure RUFACA número 2).

Es produí així un momentani buit en el partit que s'acabaria amb les legislatives del 79 on aparegueren uns nous homes públics; Farrés, Capdevila, Ribera i Parés. En aquest moment el responsable polític a la comarca era en Felix Isern.

Però a les legislatives seguiren immediatament les municipals i amb l'elaboració de la llista per l'Ajuntament s'evidencià una vegada més "la gran demanda" per entrar a Convergència. Es parlà en aquell moment, i fonts properes al partit ho han confirmat, de l'existència de dues llistes de Convergència: la vinculada als caps més visibles de l'anterior Ajuntament i la que acabà imposant-se, encapçalada per Fcesc. Ravetllat. El resultat fou el fracàs de Convergència (dos regidors). La causa del qual s'ha vingut atribuïnt a la manca d'homes amb incidència pública a la llista, encara que també s'hi ha volgut involucrar la famosa carta apareguda a RUFACA, malgrat alguns sectors del partit no ho creuen així.

Sigui com sigui, des de les municipals quedà palesat que l'home fort de Convergència era i ho segueix essent en Just Parés. A ell principalment es deu el creixement del partit quant a militants, molts d'ells reclutats a l'Associació d'Empresaris de la Construcció, fet que facilità l'aparició

Sr. Carles Canes: Penso que abans de fer una moció d'aquest tipus és necessària una bona informació.

Sr. Josep Peitx: Jo penso que falta posar aquesta moció a puesto i concretar una mica més.

Sr. Vicens Penyarroja: Els socialistes podrien treballar una mica més del que treballen. Crec que es tindria que fer un ple extraordinari per parlar sobre l'hospital i sobre aquesta moció.

Finalment després de discutir una mica més sobre el tema es va quedar que es recolliria informació i s'aplaçava aquesta discussió per un altre dia.

d'aquell acudit fàcil que deia: "Convergència, Unió i un pis més".

Però en Parés també és el responsable d'una determinada concepció autocràtica del partit que fins el moment li ha impedit dotar-se d'una estructura sòlida.

La campanya de les Eleccions al Parlament, tanmateix, fou una bona campanya amb mitings a tots els pobles i molt polaritzada amb Centristes. L'elecció del candidat, I. Ribera fou per unanimitat, una vegada ja s'havia descartat com a possible candidat a en Josep Moliné, el qual havia exigit, segons les mateixes fonts, el 3er. lloc a la llista. El resultat de la campanya es reflexa en què, després d'un creixement progressiu, Convergència aconseguia ser el partit guanyador.

La militància actual del partit es pot xifrar en un centenar de persones, encara que la militància efectiva, és a dir, que treballin i facin una tasca regular, es pot calcular en 30. El que és evident que manca en el partit és una estructura i reorganització. Segons fonts dignes de crèdit, es creu que aquesta reorganització no es fa per mor de la possible inclusió d'altres membres que portarien les aigües cap a un altre molí, restant-li força a les actuals directrius i donant entrada a altres tendències del partit.

Podriem dir que el futur de CiU és una mica imprevisible i possiblement condicionat a l'esmentada reorganització que es podria produir properament.

E.G. i J.P.

L'ISART

Restaurant típic de muntanya
Escudella i carn a la brasa
Tel. 880.662 - 26 BOLVIR

ANTIGUITATS E. ORRI

Major, 30

TEL.: 880.287 PUIGCERDÀ

EL CANVI DELS NOMS DELS CARRERS

En el Ple del mes de maig es proposà l'aprovació inicial per a l'exposició pública de l'informe presentat per Josep Peitx (EM), en nom de la Comissió creada expressament per aquesta feina (Bosom, Canes, Fullana Ravetllat i Salinas), sobre el canvi del noms dels carrers.

L'informador concretà els criteris que havia seguit la Comissió per l'elaboració de la Memòria presentada al Ple: 1. Catalanització dels noms que no precisen modificació. 2. Recuperació dels noms populars. 3. Substitució d'aquells noms que venien de-

terminats per una ideologia política concreta per uns altres que poguessin servir per sempre, i 4. propostes pels noms de carrers encara no rotulats o marcar un compàs d'espera a les alegacions que puguin fer els veïns.

El procediment que es proposà per portar a terme tot el procés passarà per l'aprovació inicial per part del ple per la informació pública durant un mes (el ple decidiria finalment allargar-lo en dos mesos, per la qual cosa ha exposat el canvi en el tablero exterior de l'Ajuntament), l'anàlisi i discussió de les alegacions presenta-

des, l'aprovació definitiva en un ple posterior i l'inici del procediment administratiu adient.

La comissió agrai la col.laboració desinteressada d'uns quants coneixedors del tema: Josep Brunet, Ms. Salvador Galcerán, Joan Muntané, Martí Sole i Salvador Torrent, creié millor que les propostes de canvis pels carrers d'Aja i Vilallevant sortissin dels habitants d'aquests nuclis afectats.

Es llegiren els noms dels carrers proposats i amb la moderada oposició de la regidora Julia (CI), que argumentà que a la majoria de la gent ja li estaven bé tal i com eren, s'aprovà inicialment sense que les poques discussions passessin de qüestions puntuals.

(Publiquem a continuació la proposta de canvis per a que, qui hi estigui interessat, pugui fer les alegacions pertinents a l'Ajuntament).

NOM ACTUAL	NOM PROPOSAT
Acequia, paseo de la	Sèquia, passeig de la
Aja, camino de	Aja, camí d'
Aja, camino de, travessia	Canigó, carrer
Antigua Aduana, calle	Antiga Duana, carrer
Barcelona, plaza de	Barcelona, plaça de
Baronia, calle	Baronia, carrer
Baronia, travessia	Oceja, carrer
Beatas, calle de las	Beates, carrer de les
Borrell, paseo	Pere Borrell, passeig
Bourg Madame, bajada	Bourg Madame, baixada
Bourg Madame, travessia	La Guingueta, carrer de
Bra. Vernis, calle	La Perxa, carrer de
Cabrinety, plaza	Cabrinety, plaça
Cadí, calle	Cadí, carrer
Calvo Sotelo, plaza	Estació, plaça de l'
Capitán Canal, calle	Capità Canal, carrer
Carlit, calle	Rabadans, carrer
	Escala, l'
	Carlit, carrer
Carmelitas, calle	Carmelites, carrer
Cassi, calle	Cassi, carrer
Cerdà, calle	Cerdà, carrer
Cerdaña, avenida	Comtal, avinguda
Cerdaña, calle	Cerdanya, carrer (es perllonga pel carrer Victòria i carreró)
Clausolles, paseo	Torb, passeig del
Coronel Molera, avenida	Coronel Molera, avinguda
Cuesta, camino de la	La Baga, baixada de
Deulofeu, urbanización	Enveitx, camí d'
Diez de Abril, paseo	10 d'Abril, passeig
Diez de Febrero, plaza	Ajuntament, plaça de l'
Doctor Andreu, calle	Cignes, carrer dels
Doctor Piguillem, calle	Doctor Piguillem, carrer
Escuelas Pías, calle	Escoles Pies, carrer
Escuelas Pías, travessia	Saltegat, carrer
España, calle	Espanya, carrer d'
España, puerta de	Muralla, plaça
Felipe Bertrán Güell, calle	Abad Oliva, carrer
Felipe Bertrán Güell, travessia	Mare de Déu de Gràcia, carrer
Florenza, calle	Querol, carrer
Fuente Llanas, calle	Font d'en Llanas, carrer

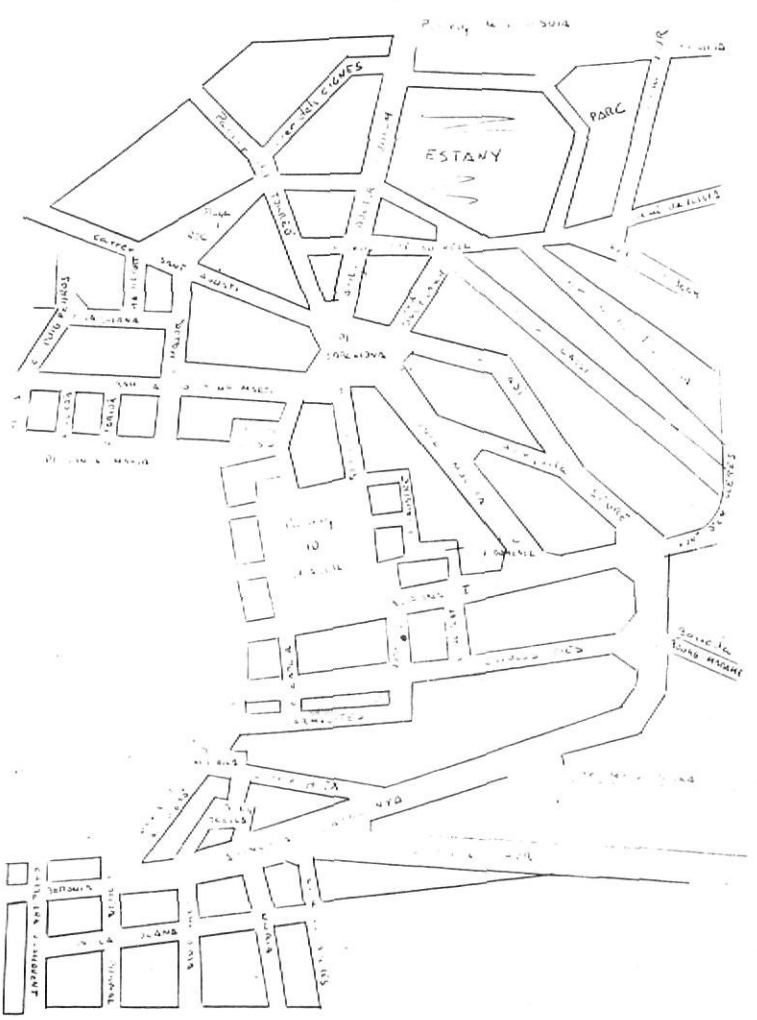
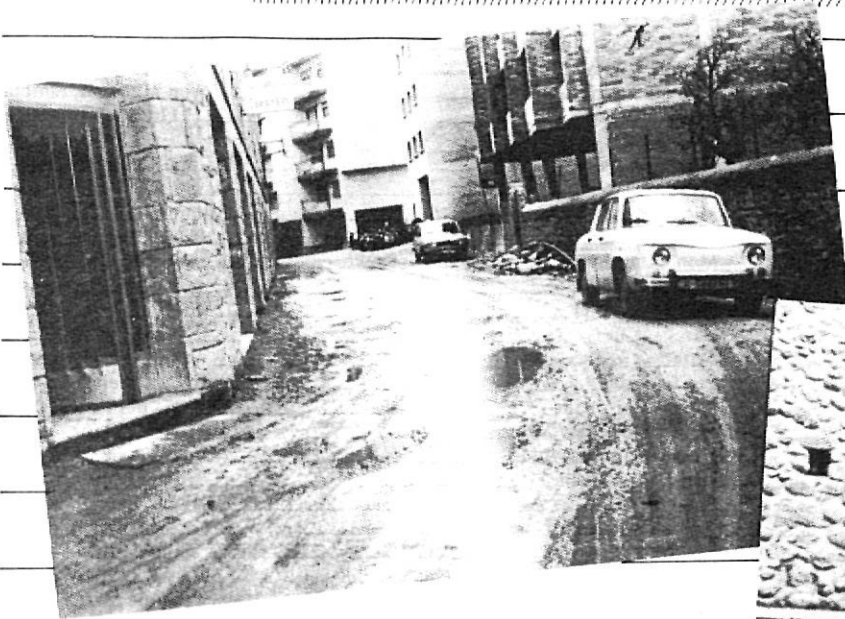

foto denuncia

Carrer Font d'En Lleres:
Fang i Basses.

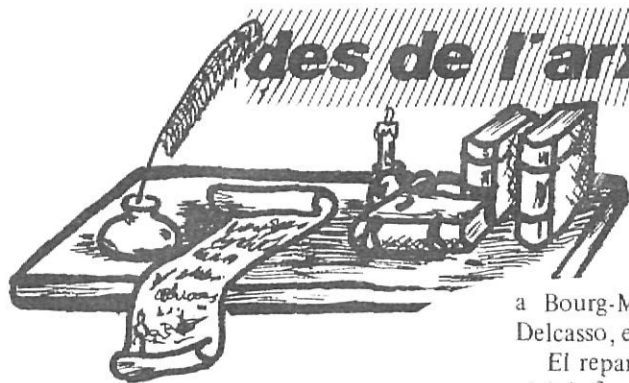
M

**ALMACEN
DE PERFUMERIA**

Marianni, S.A.

LES OFRECE SUS SERVICIOS

**Avda. Gral. Tella, 11 - 13
PUIGCERDA (Gerona)**

ELS PASQUERS (X i ultim)

2. EL BAIX CARLIT: Els municipis usuaris del Baix Carlit, terme que àdhuc posseïen en indivís (llevat dels estanyes on conservaven en comú, el dret d'abeurar-hi llurs bestiar), es trobaven en continus conflictes, des que fou feta la partió de 1865; car els d'Angustringa i Dorres pretenien el dret de passatge, segons documents antics, i sollicitaven que els fos reconegut el dret de propietat d'aquells territoris, cosa a la què els restants municipis usuaris s'hi oposaren. Tanmateix, aleshores, malgrat l'oposició dels d'Angustringa i de Dorres— es procedí a la partió i venda d'aquelles muntanyes del BAIX CARLIT. Se'n feren dos LOTS: valorats, un, en 40.000 francs, i l'altre, en 29.000 francs, és a dir, un total de 69.000 francs.

Venuts a subhasta, foren adjudicats al millor postor, M. Mas, en nom dels municipis de Llivia, Vilanova-Les Escaldes, Odelló i Ur, pel preu total de 91.005 francs. Des d'aquest moment, doncs, aquells quatre municipis que acabem d'esmentar, passen a ser els propietaris d'aquella partida del BAIX CARLIT, mitjançant l'escriptura feta

a Bourg-Madame, davant el notari Josep Delcasso, el 21 de juny de 1879.

El repartiment entre aquells quatre municipis fou calculat a proporció del nombre de bèsties respectiu, i augmentat segons un nombre fixe. Així:

Llivia, 18.263 francs, 90 bèsties
Odelló, 8.940 francs, 40 bèsties
Ur, 8.390 francs, 20 bèsties i
Vilanova 5.708 francs, 10 bèsties.

Ara bé, els d'Ur i Vilanova eren partidaris de mantenir la indivisió, mentre que Llivia i Odelló reclamaven la partió, partió que, un cop acceptada pels quatre municipis, es projectà l'estiu de 1879, i en signaren l'escriptura corresponent el 31 de desembre del 1900, davant el notari de Sallagosa Sr. Rigola.

En virtut d'aquesta darrera i definitiva partió, LLIVIA es va atribuir la part oriental de l'esmentat territori, des de la Coma de la Grava fins al llac del Recó enllà; ODELLÓ la part central, des del dit estany del Recó, i en línia amb els llacs Castellà, Dugues, Sec, Vivé i Negre, vers el Pla de Bones Hoes; i els límits que separen la partida d'Odelló, de la partida occidental, fou atribuïda a Ur i Vilanova, seguint una línia que va des de Sobirà vers l'est, l'estany Llat i d'allà vers el Bac Irisat, fins al rierol que devalla del Llac de la Pradella.

Els límits, en conjunt, són: Al Nord, la propietat Departamental; a Migdia, el Pont dels Empedrats i els municipis d'Egat i Odelló; a Llevant, el Bac de Llivia, Barrés, la Tet, fins a la Grava, i a Ponent, els municipis de Porta, Dorres i Angustringa. (D'altra banda, ja sabem que Bolquera té uns drets al Tossal de la Tescorada i d'altres, tal com tenim dit i delimitats en escrits anteriors.

Pel munt de documents que hem vist i ressenyat, queda ben clar que els puigcerdanencs —fins i tot després de la venda que feren dels Pasquers— àdhuc estan (segons sembla) en possessió i amb dret a les pastures de Pimorent, a la Vall de Querol i a la Costa de Bellloc, drets que no sabem pas que mai hagin estat venuts ni cedits en tot temps.

D'altra banda, referent a poder gaudir els puigcerdanencs dels pasturatges d'alguns llocs o parts dels Pasquers, —baldament venuts a principis del segle XVIII—, tanmateix, podem assegurar que els nostres ramaders en venien gaudint des de molt endarrerits temps, fins que l'any 1959, els ho vedaren els guardes forestals francesos. ¿Per quina raó?. ¿Seria per un motiu raonable i ben justificat?.

De fet, aquest dret dels puigcerdanencs a les pastures d'alguns llocs dels Pasquers, fins a l'esmentada prohibició de 1959, hem de suposar que venia abalat per algun conveni fet entre els ramaders puigcerdanencs —àdhuc propietaris de Pimorent i de la Costa de Bellloc—, i alguns pobles o municipis francesos, usuaris d'aquella banda dels Pasquers, per tal de poder gaudir comunament de llurs pastures, és a dir, tant de les dels Pasquers pròpiament dits com de les de Pimorent; puix que tal fou tothora costum molt estilat en aquest país. Així ho llegim, per exemple, l'any 1654: "Eix any lo bestiar (de Puigcerdà) va junt amb lo de Ur i Dorres"; i certament així ho venien fent fins fa pocs anys amb el poble de Cáldegues.

Potser el temps venidor, amb ulteriors estudis, podrà donar-nos la raó de l'asserció que formulem en el present treball sobre els Pasquers, que us acabem d'oferir.

PROU

Salvador Galcerán
Arxiver Diplomat

VIAJES EXCURSIONES
BILLETAJE AVION - BARCO - TREN

Reservas hoteleras . . . y una amplia gama de viajes

INFORMESE EN:

VIAJES BAIJAS, S. A.

C/. Victoria, 2 (TOURING) - Teléfono 88 06 02 PUIGCERDA (Girona)

EL PLANEJAMENT DE LA BAIXA Cerdanya

(Entrevista amb l'equip redactor de les Normes Subsidiàries)

La Baixa Cerdanya ha enfilat ja el camí cap al planejament urbanístic. La importància del tema ha fet que mantinguéssim una xerrada amb l'equip que actualment redacta les Normes Subsidiàries del Pla de municipis de Bellver, Prullans, Llès i Martinet, i en concret amb els dos arquitectes de l'equip: Lluís Carles Ferrer i Montseny i Joaquim Suñer i Pellicer:

Rufaca.— Quin és l'estat actual en la redacció de les Normes?

Equip Redactor.— En aquest moment estem acabant la fase informativa. Això vol dir que ja sabem com és la Baixa Cerdanya. Aleshores estem treient les conclusions de la informació, la qual cosa ens permetrà entrar a la segona fase, que és l'avanç del Pla, on hi hauran reflexats els criteris del que serà el Pla definitiu. Amb la informació recollida podem fer una sèrie d'hipòtesis que podran complir-se o no segons el desenvolupament posterior del Pla.

R.— Quins plaços de temps us heu marcat?

ER.— Després de la fase d'informació, l'avanç del Pla podrà presentar-se probablement a l'estiu. Un cop surti publicat al B.O.P. podrem tenir contactes amb la gent i amb les seves alegacions elaborarem el Pla definitiu. Això vol dir que a fi d'any ho podem tenir enllestit i a principi de l'altre com a màxim podrà entregar-se a l'aprovació inicial.

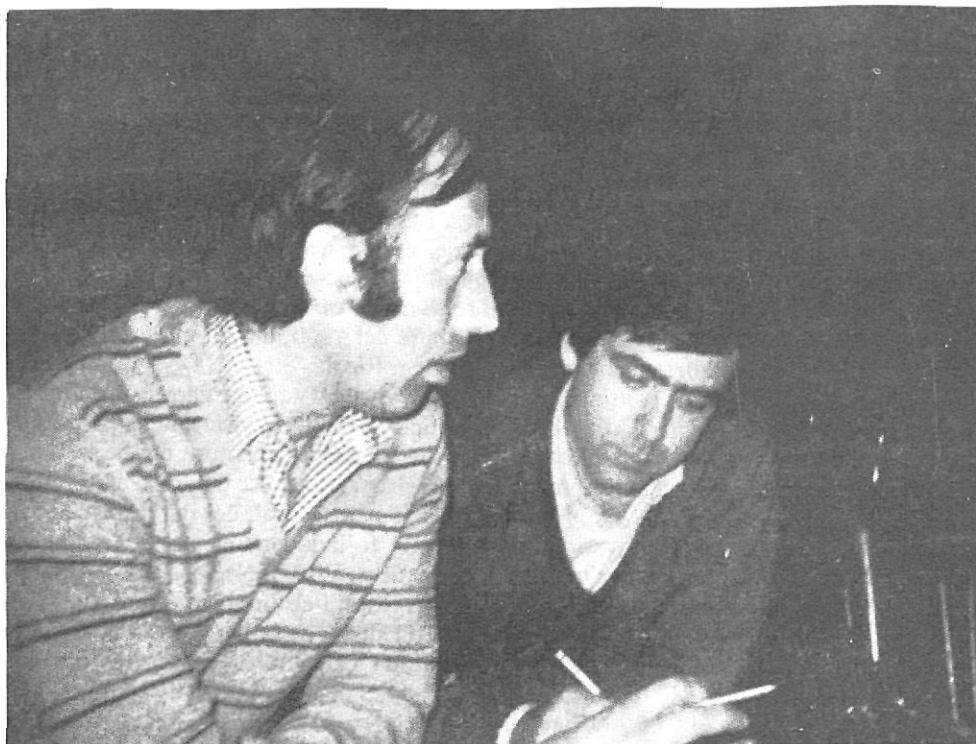
R.— A partir d'aquesta informació inicial que dieu, heu pensat en alguna mesura per a que no s'especuli ja des d'ara?

ER.— Hi ha la possibilitat de que els Ajuntaments suspenguin llicències a partir de l'aprovació inicial o abans. En aquest moment el que fem és procurar que els projectes que es presenten s'adeqüin ja al que hauran de ser les Normes. Per altra banda, la pressió de construcció a la zona tampoc és tan forta com per haver-hi fortes pressions especulatives. Creiem que es pot continuar perfectament sense suspendre les llicències.

R.— Fins ara quins problemes heu trobat?

ER.— Hi ha una absència total de planejament, però la situació urbanística no està degradada. Tanmateix aquesta absència de planejament ha comportat el desconeixement total de la població d'allò que és. Es pensen que planejar vol dir més impostos, que els obligaran a construir forçosament un terreny que ara estan coneuant. També s'ha de fer entendre que una cosa és la propietat del terreny i una altra l'ús del terreny, el qual el senyala el planejament.

Un altre problema que hem trobat és el despoblament de la Baixa Cerdanya i sobretot en els pobles d'alta muntanya. Aquesta situació comporta l'envelliment de la població i això ens condueix a la necessitat de prendre mesures encarades a millorar la qualitat de vida per evitar la desertit-

zació. Cal esmentar també la dificultat d'aplicar la Llei del Sòl en aquests nuclis: parlar de zones verdes o d'equipaments en un poblet de dues cases és absurd. En aquest sentit hem de procurar adaptar-nos.

La poca o nula capacitat de gestió tècnica i administrativa dels ajuntaments, degut als escassos ingressos per atendre els diferents i molt dispersos nuclis que componen el municipi i també per contractar els serveis tècnics municipals o comarcals adequats. Un altre problema el suposa el "veinatge": aquí tothom es coneix i quan un veí s'oposa a quelcom és un problema greu justament perquè es coneixen. De la mateixa manera si parles d'expropiació: la paraula té tantes connotacions que ja ningú s'atreveix a parlar-ne, tot i pagant-la! Tot això procurem concretar-ho abans d'acabar el Pla. Hi ha també molt poca capacitat per fer actuacions a nivell de Pla Parcial perquè hi molt poca demanda. Això comporta que les cessions siguin escasses i en aquest sentit, serà un pla molt realista.

R.— No hi ha el perill de caure en un "folklorisme" inoperant?

ER.— Som conscients que estem en una comarca deprimida i que no hem d'anar a deprimir-la més amb el planejament.

Totes les facilitats que permeti la llei de cara al desenvolupament de les construccions les posarem en marxa.

R.— Quins són els criteris i objectius generals del Pla?

ER.— Tenint en compte, d'entrada, que falta posar-lo en rotatge, els criteris generals que hem tret de la informació recollida es basen en l'estructura econòmica i els recursos de la comarca, d'entre els quals assenyalarem com a fonamental l'agricultura-ramaderia, també el turisme i molt estretament lligat amb ells el paisatge. I finalment el patrimoni arquitectònic. Cal doncs buscar un equilibri entre aquests recursos, de manera que es desenrotllin sense menjar-se els uns als altres. Per tant sabem que l'agricultura-ramaderia suposa el 60,7 per 100 de l'activitat de la Baixa Cerdanya, el nostre planejament protegirà el terreny agrícola: no creant nous nuclis urbans i, per tant, canalitzant el creixement dels nuclis ja existents de cada municipi i no gravant amb costos "estètico-folklorics" en el sentit pejoratiu de la paraula, les construccions agràries. Respectant el color, l'alçada i els volums, però sense exigir pedra o pissara per un paller. No caurem en el parany d'ocupar sòls conueables amb el raona-

ment de que ara no es fan servir i de que l'agricultura no és rendable. Creiem que la rendabilitat de l'agricultura és una qüestió que té de resoldre ella mateixa amb l'ajut dels organismes oficials, però que sí pot arribar a ser rendable i que malgastar un terreny —llavors sí definitivament— és tancar les possibilitats agrícoles de la comarca. Si l'agricultura desapareix, el paisatge s'anirà degradant i, de retruc, el turisme. Les Normes aniran en contra de les edificacions de segona residència aïllades en zones rurals. Es podrà construir qualsevol edifici rural sense cap problema quan es tracti de fer una casa de pagès i exercir com a tal. Pensem que grans parcel·les destinades a una casa de segona residència inutilitzen terreny que hauria d'estar destinat a l'agricultura.

R.— Com es pot controlar l'utilització?

ER.— Aquest és un problema de gestió d'ajuntament, serà responsabilitat seva i, per altra banda, l'estructura de la casa ho posarà de manifest. Cal reconèixer que, en aquest sentit, el legislador de la Llei del sòl es va quedar a mitges i que aquesta seria una qüestió a resoldre.

R.— Bé, i el turisme?

ER.— El turisme a la Baixa Cerdanya és una activitat complementària a l'agricultura. Nosaltres intentarem canalitzar el turisme en forma de segona residència en els eixamples dels pobles respectant

la seva tipologia: la casa cerdana, els seus pallers, la seva era, . . . El patrimoni arquitectònic dels pobles, tant a nivell de vials com de vivendes s'ha de respectar, perquè creiem que la casa cerdana està molt ben adequada al terreny, a la climatologia, . . . Es una casa que té les parets amb molt poques finestres, aquests i els balcons donen a Sud, amb una era al davant, la zona de corrals, etc. Aquesta estructura s'ha de respectar en tot allò que sigui possible tot i que la funció varii. Amb els carrers ha de passar el mateix. No necessitem carrers amples, ja que el flux de circulació tampoc és dens. Respecte a la vivenda hem de marcar molt clarament la proporció d'edificació amb l'era i que la resta de terreny que sobri serveixi per preservar vistes, que sigui espai obert. En els pobles petits, per tant, es tracta de crear un teixit esponjós. Les cases deshabitades, per altra banda, malgrat encara no sapiguem com, voldríem que no es deterioressin perquè constitueixen un patrimoni important.

R.— I pels nuclis de població més grans?

ER.— En el cas de Bellver, per exemple, ja no serà tant la casa típica, sinó la casa urbana de Bellver. És a dir, sempre mantenint el que ja hi ha. Una altra de les coses que ens hem plantejat és la d'intervenir entre els nuclis més grans, més dinàmics i els

poblets més a la muntanya, de forma que els beneficis dels eixamples dels primers puguin afavorir als més petits. Per crear una infraestructura turística de gestió municipal, habilitant cases antigues. Això pot servir de catalitzador per portar nova gent a aquests pobles. Aquest és potser el punt més utòpic del Pla però ho intentarem.

R.— I els monuments: esglésies, etc?

ER.— Marcarem els entorns de manera que no hi hagi cap actuació que impedeixi vistes o que defaci la imatge.

R.— Quina ha estat, de moment, la reacció dels ajuntaments i de la gent?

ER.— En aquesta fase informativa estem a un nivell de col·laboració acceptable amb els ajuntaments. Es fan informacions a nivell públic i hem obert també un diàleg amb la gent tant a nivell particular com a nivell general, per qualsevol proposta que se'n pugui fer. Hi ha un recel típic envers les Normes per les "complicacions" que poden portar, però més que res és una manca de coneixement de les normes.

R.— Finalment, Prats perquè no hi entra?

ER.— No ho sabem exactament. Però segurament tenen quelcom aprovat, perquè si no seria estrany que no hi haguessin entrat, ja que quedarien com una illa sense planejar en mig de la comarca.

RUFACA

ensenyament

FORMACIÓ PROFESSIONAL DE PUIGCERDA, INFORMA

Des del curs 1979 - 1980 funciona a la nostra comarca un Centre de Formació Professional en el qual s'imparteixen el primer grau de les branques administrativa i sanitària.

Què en podem dir?

La Formació Professional de primer grau es realitza a partir dels coneixements obtinguts a l'E.G.B., el seu pla d'estudis es de dos anys.

Els alumnes que superin els estudis de Formació Professional de Primer Grau rebran el títol de TECNIC AUXILIAR po-

dent-se incorporar al món del treball.

Per a informar-vos o per a preinscriure-us us podeu dirigir:

ESCOLA OFICIAL DE FORMACIÓ PROFESSIONAL
Passeig 10 d'Abril, s/n.
PUIGCERDA

ESCUELA DE FORMACION PROFESIONAL, INFORMA

Desde el curso 1979 - 1980 funciona en nuestra comarca un centro de Formación Profesional de primer grado de las ramas administrativas y sanitaria.

¿Qué se puede decir de ella?

La Formación Profesional de primer grado se realiza a partir de los conocimientos obtenidos en la E.G.B. su plan de estudios dura dos años.

Los alumnos que superen los estudios de Formación Profesional de primer grado recibirán el título de TECNICO AUXILIAR pudiéndose incorporar ya a una actividad laboral.

Para mayor información al igual que previas inscripciones, pueden dirigirse a:

ESCUELA OFICIAL DE FORMACION PROFESIONAL
Paseo 10 de abril, s/n.
PUIGCERDA

ESTAT ECONOMIC DE L'AJUNTAMENT DE BELLVER

L'Ajuntament de Bellver ha publicat un opuscle amb l'estat de comptes de l'exercici de 1979. Un exemplar del qual ha sigut remès a RUFACA. Per raons d'espai no podem publicar-lo sencer, ens hem de limitar a fer-ne un breu resum. Malgrat això, però agraïm l'atenció tinguda envers la Revista; assenyalem que aquest hauria d'ésser el camí que tots els ajuntaments de la Cerdanya, empreguessin per anar oferint informació a tots els cerdans. A continuació, doncs, resumim l'esmentat opuscle, en dues parts: els ingressos i les despeses.

A) INGRESSOS

Saldo anterior	7.006.776
Recàrrec contribucions diverses	664.452
Plus - Vàlues	60.929
Impostos municipals	1.025.098
Licències	374.823
Serveis: Cementiri	175.440
Clavegueres	51.050
Escombraries	320.950
Aigua	161.776
Escorxador	168.630
Participació impostos estatals	2.596.338
Interessos i arrendaments	276.842
Resultas	6.309.732
Fusta exercici anterior	3.511.020
Recàrrecs i participació	2.798.712
Recursos muntanya	734.288
Altres	516.091
TOTAL INGRESSOS	20.443.215

B) DESPESES

Dietes i viatges	124.817
Personal (ss., mutualitats, etc.)	4.064.092
Representació i material oficina (correspondència)	1.040.244

El reportatge que us oferim voldriem tindre l'oportunitat de repetirlo més sovint desde altres indrets de la comarca. Suposa un esforç d'acció conjunta dels veïns de Seneja per tal de dotar al poble d'unes instal·lacions d'esbarjo.

Per informar-vos d'això ens varem adreçar a la junta del CEPS (Club Esportiu Petanca Seneja) composta per quatre membres elegits per votació i que son els següents:

- President: Pere Tuset.
- Vice president: Llorenç Bertrán.
- Secretari: Vicenç de Moxó
- Tresorer: Francesc Carrera

La primera qüestió es obligada.

— Quins són els pasos que s'han donat fins hores d'ara?

— Al costat de la font hi havien uns terrenys propietat de l'Ajuntament. Hom i llençava escombreries, estava molt abandonat. Aleshores va sortir l'idea per part d'uns afeccionats a la petanca de demanar els terrenys a l'Ajuntament per tal de fer unes pistes i arranjar aquella zona. L'Ajuntament no hi va posar cap entrebanc per que

LES PISTES DE PETANCA DE LA FONT DE SENEJA

es fes, seguint el mateix Ajuntament qui va pagar les obres d'anivellació i posta a punt de la zona, la qual cosa agraeix el CEPS.

Es va partir d'aquí quan intervenen els veïns en una tasca conjunta, amb l'aportació de ma d'obra d'uns i l'aportació econòmica dels altres, s'ha pogut arribar a tindre aquestes instal·lacions.

— Com es va formar el CEPS i com funciona?

— Arrel de las aportacions econòmiques d'alguns veïns es va creure convenient formalitzar un club esportiu regit per una junta per du a terme unes activitats esportives i administrar aquests cèntims recollits per tal de finançar les despeses de manteniment de les pistes i poder organitzar campionats amb trofeus.

El club funciona amb les aportacions dels socis que paguen una quota de 500 ptes. a l'any. El número de socis en l'actua-

Dependències municipals i impostos	515.537
Defensa jurídica	77.771

Serveis

Estatals	72.383
Parc mòbil	140.527
Bombers	256.063
Beneficència	1.941
Cementiri	14.308
Aigua potable	288.911
Clavegueres	31.523
Enllumenat públic	699.804
Vies públiques	498.285
Escorxador	119.782
Parcs	3.000
Escombraries	31.675

Ensenyament	383.530
Festes, fires i turismes	301.331
Muntanya (millores, taxes, ...)	409.154
"Pòsito" agrícola	115.220
Bens i instal·lacions d'ús públic	3.134.520
Pavim. carrers	1.838.070
Senyalització camí	
Riu - Bor - Bellver	132.000
Solar Cementiri Bor	100.000
Projecte camí Sts. Eugènia	
i ramals d'Olià	803.817
Altres projectes	860.633
Eines	38.778
"Resultes" altres exercicis	1.647.894
Altres	27.624
TOTAL DESPESES	14.038.714

C) RESUM

Ingressos	20.443.215
Pagaments	14.038.714
Superàvit liquidació 1979	6.404.501

litat es de 30. Si algú esta interessat en fer-se soci pot adreçar-se a qualsevol membre de la junta o anar un Diumenge a les instal·lacions per tal de fer l'inscripció.

Cal tenir en compte que les pistes estan obertes a tothom gratuïtament.

—Quines perspectives té el CEPS per el futur?

— En primer lloc volem organitzar un campionat social i més endavant un campionat comarcal amb la participació d'altres clubs i afeccionats de Cerdanya. Volem fer esmena de la valuosa col·laboració dels afeccionats de Prats de Cerdanya que fins ara ens han ajudat molt i esperem que d'altres clubs i entitats esportives es posin en contacte amb nosaltres per tal de fer una tasca conjunta.

També volem afegir que el club està fent tràmits per federar-se la qual cosa esperem sigui ben aviat.

RUFACA agraeix al CEPS les facilitats donades per realitzar aquest reportatge a la vegada que desitja que la tasca que du a terme reculli els fruits que mereix.

RUFACA

BASURAS URBANAS

La composición mediana de los escombros es la siguiente:

Papeles, cartones, 10/20%

Trapos, 1/5%

Materias vegetales, 20/60%

Materias animales, 0,5/3%

Metales, 1/7%

Cerámica, vidrio, piedra, cemento, 4/10%

En las basuras urbanas solo un 50/60 por ciento de la materia es biodegradable. Por eso en vez de enterrar los desperdicios que siempre ocupan mucho sitio y que incluso pueden llegar a contaminar aguas potables por filtraciones subterráneas si no se estudia convenientemente el lugar donde se colocan, algunas colectividades han instalado un incinerador. Con esta técnica se consigue 1) reducir el volumen de los desperdicios, 2) producir calor. Por eso muchas veces se acopla a la instalación, la calefacción central de todo un barrio. Pero los inconvenientes son grandes: 1) para quemar las basuras se necesita otra fuente de energía (gasoil generalmente) lo que hoy día cuesta caro, 2) se producen humos

tóxicos que atacan las calderas y que tienen que ser eliminados por mediación de filtros muy selectivos y también muy caros, 3) los residuos no se pueden utilizar. Desde luego si no se aprovecha el calor producido, la solución resulta ser un verdadero despilfarro de dinero. Precisamente lo que impide la degradación natural puede recuperarse para su uso posterior.

Los plásticos (botellas, cajas, bolsas, botes. . .) son transformados en polvo para volver a hacer tuberías o placas.

El vidrio (botellas, botes, cristales de coche. . .) es fundido para fabricar útiles en la misma materia. En octubre del 78 las industrias vidrieras compraban el vidrio de recuperación 140 FF/2100 ptas. la tonelada. Este producto permite además a las industrias de ahorrar entre el 50 y el 70 por 100 de energía para producir la misma cantidad de vidrio.

El metal contenido en la hojalata y sobre todo los metales nobles como el aluminio, el níquel, el cobre, el plomo que se encuentran en peque-

ñas cantidades en los objetos usuales son una fuente de ingresos particularmente interesante.

Otro elemento, biodegradable este puede recuperarse para su posterior reemplazo; se trata del papel (periódicos, libros, cajas de cartón. . .), se consigue hacer pasta que sirve para fabricar otros cartones y otros papeles más bastos que los primeros. Los precios pueden oscilar entre 0,15, 0,80 FF - 4/12 ptas. el kilo, según el mercado.

Esta selección entre material biodegradable y material recuperable puede mecanizarse. Pero también se puede reducir los costes de selección si la población entera toma conciencia de las ventajas que lleva este sistema de la colectividad. Y si se le pide colaborar con el servicio de recuperación poniendo en depósitos especiales o en bolsas diferentes cada clase de material —como ocurre actualmente en la ciudad francesa de La Rochelle—. Con esto tocamos el problema de la información ciudadana por parte de los responsables, de su concienciación y sobre todo de su participación a la elaboración de un programa claro y estructurado de saneamiento. Los Angeles es una de las únicas ciudades en haber adoptado este sistema.

LES TERRASSES FLUVIALS QUATERNARIES DE LA Cerdanya

Durant el quaternari ha hagut una alteració de períodes glaciars (freds) i interglaciars (temperats). Això s'ha reflectit no solament en l'acció glaciària, sinó també en l'acció erosiva dels rius. En els períodes glaciars els rius disminueixen llur cabdal i en minvar l'acció erosiva dipositen gran quantitat de sediments. Quan sobrevé un altre període interglaciària aug-

menta el cabdal i el poder erosiu dels rius, els quals excaven un llit més profund, deixant als costats els sediments (terrasses) congriats durant l'anterior període glaciària.

Sabut és que a Europa ha hagut quatre grans glaciacions: gunziense, mindeliense, rissienne i wurmiense. A cadascun d'aquests períodes glaciars correspon una terrassa. A la Cerdanya les quatre terrasses són situades a uns nivells de 2 - 3, 10 - 12, 40 - 60 i 100 metres, bé que solament els tres darrers nivells són fàcils de reconèixer.

Alguns pobles cerdans són situats precisament damunt aquestes terrasses. El cas més palès d'això correspon a la vila de Puigcerdà, bastida sobre un turó o puig, el qual no és sinó una terrassa formada en l'interfluvi dels rius Querol i Segre - Raür.

A. M. Hernández i Cardona
Catedràtic de Ciències Naturals

EL DERECHO A LA DIFERENCIA

El derecho a la diferencia es una iniciativa cada vez más difícil en una sociedad modernizada artificialmente programada, robotizada e idiotizada. Cada vez cuesta más marginarse frente a la normalización que da mayor confianza a sus computadoras que en las ideas nuevas.

¿Quién está actualmente en la marginalidad? Los que la sociedad ha hundido socialmente (muchas veces por el paro), los que han llegado a un nivel de conciencia superior a la normal, y los que rehusan aceptar el modo de vida presentado por la estructura social. En Italia, más de tres millones de individuos son marginados, en los Estados Unidos, son comunidades enteras que viven al margen de lo establecido; en Rusia, centeranes de pensadores vegetan en las minas de sal de Siberia o en centros de "reeducación".

Aparentemente minoritarios, es en realidad una gran parte de la población la que no se siente bien en su piel y que esperan que las cosas cambien frente a la indiferencia o a la represión de una "mayoría" segura de su confort y rutina habitual.

Cuántas virtudes críticas, corrien-

tes positivas son rechazadas en nombre del "bien - estar social" Cuántas veces se ha intentado "recuperar" a los más atrevidos, proponiéndoles ventajas puramente materiales.

Comprender el derecho a la diferencia es progresar hacia una sociedad de libertades auténticas y de tolerancia. En todas las épocas, los

heréticos, disidentes y filósofos vanguardistas han sido rechazados, pero no es razón para que esto continúe, justamente en esto reside la evolución propia del hombre; y nuestro siglo debe ya aceptar este derecho a la diferencia puesto que hemos llegado al máximo de las posibilidades materialistas con el uso del átomo: el ciclo evolutivo "visible" ha terminado ya. Sin embargo el ciclo mental y cultural tiene todavía muchísimo retraso.

La tolerancia es una de las virtudes fundamentales propia de los hombres no - alienados, frente a los excesos de otros, ciegos por la conquista del poder y seguros de que poseen la verdad política, religiosa, cultural y social.

La diversidad total de pensamiento para buscar su verdadero y propio equilibrio, es una necesidad para muchos y ¿qué encuentran como única respuesta? Agresividad y rechazo de los que justamente pocas veces piensan, sino aceptan las fórmulas establecidas.

La diferencia y la libertad de conciencia original ya no deben ser considerados como cosa de revolucionarios, anarquistas o inadaptados sociales sino como una lógica necesaria para avanzar y no hundirnos en una sociedad sin salida.

J.P. Poirier

salvem el català

SER O ESTAR?

La confusió entre l'ús dels verbs ésser (o ser) i estar és de les més freqüents en català. Hi ha, però, unes orientacions bàsiques que caldrà tenir presents a l'hora del dubte:

Utilitzarem ésser (o ser) sempre que vulguem indicar les qualitats permanents del Subjecte: "En Joan és alt"; quan s'atribueixi una qualitat accidental del Subjecte

mitjançant un adjectiu: "El dia era esplèndid" —veiem aquí una qualitat accidental del Subjecte, ja que hi ha dies de fred, de calor, de neu... expressada amb l'adjectiu "esplèndid"—; i quan vagi seguit d'un circumstancial de lloc indicant el sentit de "trobar-s'hi": "Els meus amics són al teatre" —en aquest moment—.

Utilitzarem estar sempre que la qualitat atribuïda al Subjecte sigui transitòria: "El Joan està malalt" —aviat es curarà; noteu, però "El Joan és malalt", és a dir, sempre; i quan vagi seguit d'un circumstancial de lloc indicant el sentit de "residir", "habitar": "El meu cosí està al carrer Nou", és a dir, hi viu.

Laura Fabra

junio/RUFACA/19

L'ACTE DE LLIURAMENT DE PREMIS

El dia 31 va tenir lloc l'entrega de premis dels concursos de fotografia, i poesia organitzats per Amics de Cerdanya.

El jurat de poesia va fer les últimes votacions i aquest va ser el resultat:

Primer premi Tema Cerdanya: Desembre a Cerdanya, Lluís Mas Pipo.

Segon premi Tema Cerdanya: Un temporal a Cerdanya, Salvador Galcerán.

Primer premi Tema lliure: Enyorança, Jordi Enjuanes i Mas.

Segon premi Tema lliure: El Mendingo, El trovador.

Concurs de fotografia:

Primer premi Tema Cerdanya: Reflejos, Juan Llombart Padrós.

Segon Premi Tema Cerdanya: Vol, Marcel·lí Irla.

Primer premi Tema lliure: Boira, Rosa Soler Estany.

Segon Premi Tema lliure: Autorretrato i Corriendo, Javier Calomarde.

Hem de dir que l'assistència de públic a aquest acte va ser molt escassa doncs inclús faltaven molts participants. Amics de Cerdanya es vol disculpar per les possibles deficiències que han hagut en l'organització d'aquests concursos i esperem que

l'experiència d'aquest any ens serveixi per poder organitzar molt millor l'any que bé activitats d'aquest tipus.

Per últim volem fer una sèrie d'agraïment a les següents persones i entitats sense les quals hauria sigut impossible dur a terme els concursos:

—Caixa de Pensions per a la Velle-sa i d'Estalvis.

—Caixa de la Diputació Provincial de Girona.

—C.I.T.

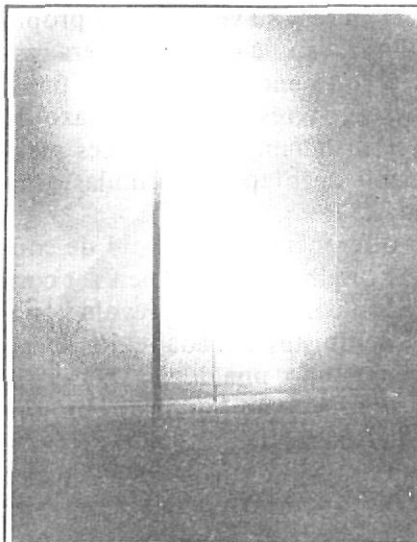
—Comissió de Cultura de l'Ajunta-ment.

—Escola d'Arts i Oficis.

—Aigües Fonter - Font Vella.

—Delegació de Girona del Ministe-ri de Cultura, i molt especialment als membres dels jurats d'ambdós con-cursos i així mateix als participants.

A tots GRACIES

2on. Premi Tema Cerdanya

UN TEMPORAL A CERDANYA

*Tot guardant un pastor xaiets i ovelles,
que frueixen mansois, l'herba menjant,
escrutava del cel les meravelles
i llurs forces que en breu s'amidaran.*

*Tot d'un cop, puja densa nuvolada
que, apagant el fort brill de l'astre Sol,
deixa fosca i molt trista la mirada
i vesteix la natura tota en dol.*

*A poc a poc, són mestresses de l'altura,
dibuixant-s'hi figures de gegant,
espantoses, cobertes de negrura
i que avancen tot lentament dansant*

*D'aquest mode han vençut el Sol festiu;
més, bem prompte Eolo, el déu dels vents,
dominat per l'orgull —ell sempre altiu—
a assortar-les comença amb fers intents.*

*Com empaita les boires tempestuoses
abraçant-les amb pèrfida maldat. . .!
I en vil rapte, les roba per esposes,
que per fruit donaran la tempestat.*

*Els ocells, espantats, ja no reflen
i s'amaguem fugint d'un fat advers;
i ni els faunes pels boscos no caminen,
que fins sembla que plori l'univers.*

*De sobte, un llamp de foc, l'espai volant,
que ha eixorat tot el món, amb tro molt fort,
el vel cèlic esquinça fulminant,
l'esglai semblant arreu, i alguna mort.*

*Els llamps, els vents i la pluja s'enfellenen;
com brnzeix, com udola l'huracà. . .!
I per tot, novament els trons ressonen,
que amb sa fúria no es cansen de bramar.*

*I amb furor, cau l'horrible pedregada
que destrossa les hostes i els sembrats;
tot buscant un refugi, la ramada
s'aixopluga dessota dels brancats.*

*I ara s'ou de l'ermita no llunyana,
—com sortida del cor d'aquella creu—,
la veu dolça, la veu de la campana
que ens convida a implorar l'ajut de Déu.*

*I ara dintre la cabana, solitari
el rústic pastoret plora de por;
però alçant els ulls al cel, pren son rosari,
tot resant devot eixa oració:*

*Pare nostre, Senyor de cels i terra,
oh Sant Déu, oh Sant Fort, Sant Immortal . . .!
us preguem, des del pla fins a la serra,
que tothora ens deslliureu del TEMPORAL*

Març 1980
Salvador Galceran

EL MENDIGO

*Imbécil, no tiendas la mano.
Se llenará de polvo. De herrumbre.
De gusanos.
Los cipreses que tu aguardas, tiempo ha que
los cortaron.
Ya no se peinan al viento. Ni se chapuzan
en la niebla. Ni beben sol tostado.
De su aroma sólo restan hilos secos. Ajados.
Que funambulean en lo alto. En la aguja
de la torre del campanario.
Vuelve a tu cueva, mendigo.
No salpiques las conciencias.
No estorbes.
Vete. Aún es tiempo.
Pues chuparán tu hambre y ordeñarán
tus remiendos.
Vacío es tu gesto. Cascabelea en el aire.
¿No sabes que, para muchos,
lejanos ladran los perros en su calle?
Aléjate. Sigue mascando polvo.
Mientras los grillos viudos juegan al
corro.*

Trovador, 1978

2on. Premi
Tema Lliure

DESEMBRE A Cerdanya

*Ja va baixant la neu de la muntanya
i arriba al pla colgant tots els poblets
i el torb esbojarrat i mala entranya
bufa desesperat en tots indrets
ja no llu cap teulada de pissarra
tan sols la capa blanca de la neu
que va de la solana fins la baga
i acaba embolcallant-ho tot arreu
Son dies de rufaca i maltempsades
que el fred és viu i mossega no poc.
el bestiar es recull dins les masades
i els homes s'arrupeixen vora el foc
que són llargues les nits, i les gelades
fan arraulir els més vells i els més petits
i les prades són totes ben pelades
amb l'herba i arbres tots estamordits.
Tan sols la neu arreu amb negres taques
dels corbs que van a caça de menjar
i que enyoren els jorns en què les vaques
els feien companyia al pasturar.
Resonen pels fondals de Font Llebrera
les allaus, que, amb uns trons allargassats
davallen rossegant en llur carrera
una munió de rocs i pins trencats
De nit un fred més viu cau a la plana
dels estels titil.lant damunt la vall
De Grus, al lluny, repica la campana
cridant la gent a la Missa del Gall.*

Lluís Mas i Pintó

1er. Premi
Tema Cerdanya

ENYORANÇA

*Tinc només dels teus llavis l'esgarriny de la nit
i els teus ulls guardats entre papers que s'estintolen
en velles cambres nues de soledats que es fonen
nit endins de la nit, d'on l'amor ha fugit.*

*Tinc la veu de la veu, clam, reclam que s'afona
en el gorg intangible, inviabile d'espills
que em retornen el buit sense veus dels camins
com un cel sense estels, com una mar sense ones.*

*Tot això tinc només: la bellesa captiva
de l'instant fugisser en què l'amor en mi
va trobar niu i l'endugué un cop d'ala.*

*Tot això sóc només: el vell nus del dolor
mai no dit que, pudrint-se dins l'ànima, assaona,
amiga que no em deixa, l'anyorança.*

Jordi Enjuanes i Mas

1er. Premi
Tema Lliure

ALP 1980

TEATRE A ALP

Grup d'Aficionats
"BAC DE
CERDANYA"

TEATRE MUNICIPAL D'ALP
dia 31 de maig, a les 22'30
dia 1 de juny, a les 18'30

El grup de teatre Bac de Cerdanya va posar en escèna els propassats dies 31 de maig i 1 de juny l'obra de E. Vallmajor titulada GENT D'ARA.

Al mateix temps es representà un ballet clàssic amb dues dances: la rapsodia Hungara número 2 de Liszt i la dansa Hungara número 6 de Brahams.

L'èxit obtingut per ambdues fou important però el més important de tot va ésser el resucitar de nou el teatre municipal així com fer viure al poble un dia festiu. Com es digué a la presentació de l'acte: "... es tracta d'aconseguir algo molt important com és enfortir la convivència i d'altra banda fomentant la cultura" i tot això crec que es va aconseguir.

El grup de teatre Bac de Cerdanya va neixer amb l'esperit de fer quelcom i amb aquest esperit vol continuar. La idea de 1 o 2 persones de formar el grup de teatre avui és una realitat.

L'assistència a les dues representacions fou massiva i tant en la primera com en la segona es va omplir el teatre.

esports

II CAMPIONATS ESCOLARS DE

NATACIÓ

Celebrats el dia 10 de maig a la piscina de Sant Jordi de Barcelona. Classificació dels nadadors cerdans:

50 metres espatlla masculins, 10 anys			
5è.	J. Vivas	Alfons I	46,9
50 metres espatlla femenins, 10 anys			
6ena.	E. Palomares	Alfons I	51,0
8ena.	M. Bover	Carmelites	51,7
100 metres espatlla masculins, 13 - 14 anys			
1er.	P. Vivas	Alfons I	1'24"1
100 metres braça femenins, 13 - 14 anys			
Zona.	C. Palau	Carmelites	1'24"6
1- metres braça masculins, 13 - 14 anys			

1er.	C. C.opera	Alfons I	1'33"6
2on.	J. Navas	Alfons I	1'35"3
5è.	P. Bover	Alfons I	1'37"1
6è.	R. Jimenez	Alfons I	1'37"1
50 metres Crol masculins, 11 - 12 anys			
13	A. Ramos	Alfons I	38,2
50 metres papallona femenins, 11 - 12 anys			
1era.	M. Marin	Alfons I	41,8
50 metres papallona masculins, 13 - 14 anys			

11.	J. Ramos	Alfons I	45,7
50 metres papallona femenins, 13 - 14 anys			
1era.	C. Tosas	Carmelites	39,2
4x50 metres crol masculins, 11 - 12 anys			
6è.	Alfons I		2'43"6
4x50 metres crol masculins, 13 - 14 anys			
5è.	Alfons I		2'19"3

CLASSIFICACIO FINAL PER EQUIPS
 Masculins: 5è. Alfons I 110 punts.
 Femenins: 9è. Carmelites 47 punts.
 18è. Alfons I 28 punts.
 Varen participar 52 equips masculins i 46 femenins.

PISTA DE GEL: 13 milions aconseguits

Reproduim la carta del Director General d'esports, senyor Jesús Hermida en la que es reflexa la concessió de tretze milions per la construcció de la primera fase de la pista de gel. En el moment de tancar la revista s'està pendent de les properes negociacions que es portaren a terme a través de la Generalitat. El proper mes donarem informació més exhaustiva sobre el tema de la pista de gel.

Ilmo. Sr. D. José Coderch Planas
Secretario General del Gabinete del
Presidente del Gobierno
MADRID

Querido José:

En relación con tu atta. carta de 31 de marzo, me es grto comunicarte que, para las atenciones que indicas, se han destinado 25.000.000 de pesetas, a título extraordinario, habiéndose previsto, de acuerdo con la provincia, la siguiente distribución:

- Club Polideportivo Puigcerdá, para pista de hielo. 13.000.000
- Gripo Excursionista Deportivo Ge-

- rundense, para pabellón cubierto segunda fase 7.000.000
- Ayuntamiento de Santa Coloma de Farnés, para cubierta de piscina. 2.000.000
- Club Polideportivo de Flassá, para cubierta de piscina. . . 3.000.000

Los expedientes respectivos se hallan ya en este Consejo Superior, sometidos a informe de nuestros Servicios Técnicos, esperando que, en breve plazo pueda iniciarse su tramitación.

Recibe un fuerte abrazo de tu amigo.

Jesús Hermida Cebreiro

lletres

LA TORTUGA (griega)

Reptil del Orden de los Quelonios y de la Familia de los Testudinidos. Con parsimonia aceptó su nombre científico de "Taestudo graeca".

Bicho coriáceo mejor llamarle acorazado y que sólo asoma las patas y la cabeza fuera de su fortín.

Lenta, torpe, flemática, sin nervios (¿como serán las tortugas mallorquinas?). No es fácil pille una úlcera o un infarto por aquello del stress.

En cualquier prueba o competición siempre queda colocada en último lugar, como el farolillo rojo, el coche de la escoba o los cojones de los galgos.

(La Fábula de la tortuga y la liebre la considero una solemne majadería. O la liebre era una cretina o pilló la mixomatosis por el camino.)

Se le endilga el nombre de tortuga al fulano que destaca por su cachaza al ejecutar algo. (Sería más cachondo llamarle Johnt el Rápido ¿no?).

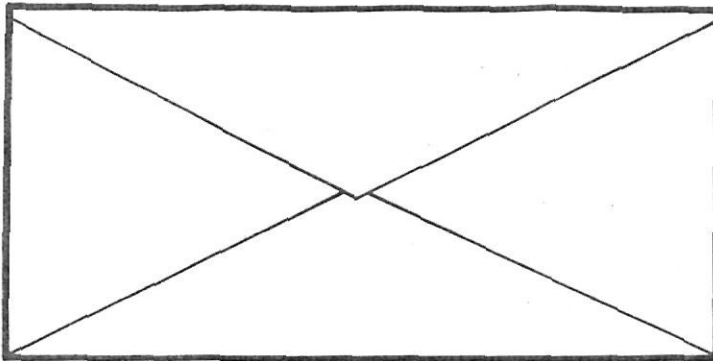
En cierta ocasión a un funcionario público (esta raza aun existe), que me buscaba, al estilo Tortuga, un expediente, le dije, en plan de coña "oiga por mo no se precipite, mientras logre pasar la Navidad en casa me daré por satisfecho (corría el mes de abril, el de las gotas mil) y el muy jeta (para no llamarle aquello otro) me respondió "no sabe cuanto se lo agradezco, pues la verdad si debo buscar con sofocos. . .".

Biógrafo

D	E	I	R	A	H	C	a	Z	P
A	L	E	I	H	C	E	Z	E	E
U	L	R	S	E	D	F	K	N	T
O	S	W	A	R	V	F	I	O	S
M	E	S	I	O	M	E	B	R	I
N	D	F	E	D	L	I	N	a	T
B	D	L	U	e	E	V	O	B	P
e	V	E	D	C	N	M	A	D	A
r	G	a	J	L	C	E	P	S	B
R	M	O	L	E	H	C	A	r	O

Rechercher les prénoms français mélangés dans cette grille. Notons que tous les prénoms sont d'origine biblique.

Solución: Isate, Moïse, Eve, Ezechiel, Rachel, Tobie, Zacharie, Madeleine, Hérode, Adam, Enée, Baptiste.

¿ LA CREU ROJA FUNCIONA BE?

Sí, amics, a RUFACA surten crítiques de l'hospital, del que costa morir a Puigcerdà, del que costa tenir una criatura, però ningú parla mai del funcionament de la Creu Roja que també és un servei de primera necessitat.

Veiem que amb motiu dels vint-i-cinc anys de la fundació d'aquest cos a la Cerdanya surt una xerrada amb el seu president, Sr. Puente.

Creiem que és una cosa molt bona per tota la comarca i tots hauríem d'ajudar a què cada dia funcionés millor.

Llegim que el destacament militar ha estat una "qui-niela" i pregunto: aquests que els ha tocat aquesta "qui-niela" compleixen per ser dignes d'aquesta sort que han tingut?; fan la seva obligació per a que tot marxi bé dintre la Creu Roja?; compleixen tots els serveis que se'ls mana?

Creiem que el que no es pot permetre és que en un moment donat hi hagi un accident i s'hagi d'anar a buscar al conductor de l'ambulància perquè no és al loc que li pertany. Això, senyors, és una cosa més seriosa per prendre's-la tant a la lleugera.

Per això diem que es fan crítiques de moltes coses, però mai s'ha dit res de la Creu Roja, que és un servei de primera necessitat i una de les coses bones per a la Cerdanya i tots hauríem de donar-li suport, però els que estan dintre han d'acomplir més amb aquesta institució i també els que estan al front de tot això, i sinó passarà com moltes de les coses que són bones, però que falta dels qui ho porten no van bé.

Perquè, quan es necessita una ambulància, és sempre amb urgència i amb personal responsable, doncs de vegades hi va la vida d'una persona.

Per això pregunto: I la Creu Roja com funciona?

Un Cerdà

¿Y DEL AGUA QUE?

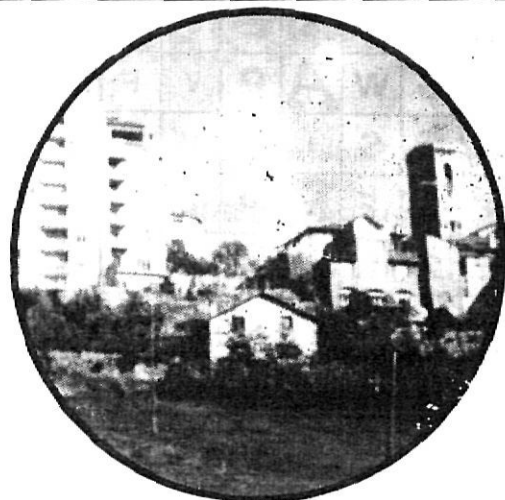
Desde hace ya bastantes meses se habla insistentemente de las condiciones sanitarias en que se halla el agua. Se han oído comentarios de todo tipo: que la hepatitis (tan abundante en los últimos tiempos) está producida por los virus existentes en el agua; que hay casos de tifus; que el agua no es potable, etc. . . Ante todo esto creemos que sería necesaria una información clara y precisa a toda la población. No tan solo necesaria, sino que pensamos que todos tenemos el innegable derecho a saber toda la verdad sobre el tema. ¿Y quién ha de dar esta información? Pues muy sencillo, por un lado el ayuntamiento y por otro los responsables de la sanidad colectiva.

El ocultar información solo sirve para provocar rumores que a veces pueden distorsionar la realidad. RUFACA intentó conseguir información sobre el tema del agua y como tantas otras veces no fue posible debido a la inhibición de las personas que disponen de la información. No basta con comentar que el agua es potable y que se puede estar tranquilo, es necesaria una información seria y pública de todos los temas que afectan a la colectividad.

En este artículo no pretendemos afirmar ni negar nada, en primer lugar porque no nos corresponde y en segundo porque ignoramos (al igual que el resto de la población) la verdad sobre el tan traído y llevado tema del agua. Lo que sí pretendemos en estas líneas es ser portavoces de la inquietud existente respecto a la salubridad del agua y exigir la verdad por parte de las personas a quienes corresponda.

TENEMOS TODO EL DERECHO.

R. S. y R. C.

RÈPLICA CARLISTA

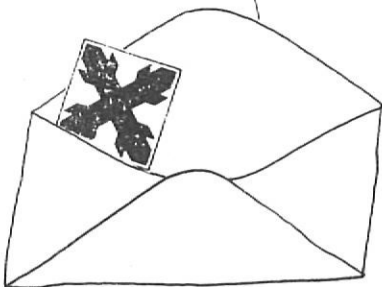
No soy natural de la Cerdanya, pero paso en esta inigualable tierra muchos días del año, lo que me permite considerarme con orgullo miembro temporal de esta comunidad. Mi condición de tal, aumenta mi interés por la vida y la actualidad de la comarca, que veo holgadamente satisfecha con la lectura de RUFACA, publicación que necesitaba desde hace tiempo la Cerdanya. Vaya por delante mi felicitación por la constancia de todos vosotros, en la tarea de dotar a vuestras gentes de un órgano propio de difusión y de expresión escrita.

En el número 26, correspondiente al mes de marzo, he tenido la oportunidad de leer entre otros interesantes artículos, la firmada por Francesc Xavier Bosom, bajo la cabecera de "Un gloriós passat col.lectiu".

El autor de este artículo, expone una teoría personal según la cual, las guerras carlistas del siglo pasado no fueron más que el enfrentamiento entre el absolutismo, representado en las masas de la boina roja, y los liberales teóricos vanguardistas de la libertad y la democracia. Una teoría pueril, y reflejo de un desconocimiento absoluto por parte de muchas gentes, de las verdaderas motivaciones que llevaron a tantos españoles a levantarse en armas por la causa carlista. Es común que los vencedores en las guerras, sean luego los que escriban sus causas y motivaciones, con un partidismo que les aparta por completo de la objetividad histórica.

Sea cual fuere su propósito al redactar su artículo, yo no puedo tolerar en modo alguno, en honor y defensa de la verdad, ciertas palabras vertidas, con no disimulado desprecio, a cuantos catalanes, muchos de ellos cerretanos, lucharon en el decurso de un siglo y medio, por unas ideas, que Vd. no tiene por qué compartir, pero que debería respetar dada su condición de liberal y progresista, que yo pongo en duda, dada la ligereza y desconsideración con que trata a cuantos no militan en su campo político.

Señor Bosom, no llame "enemics de la pau i de la llibertat" a los carlistas que lucharon contra el liberalismo afrancesado de los Espartero, Cánovas, Sagasta, y demás políticos y militares que impusieron por medio del voto censitado, y del ejército regular, un régimen que bajo el nombre de liberal, escondía un sistema capitalista, oligárquico, centralista y caciquil.

► Señor Bosom, no trate con tan poca consideración a tantos y tantos catalanes que derramaron su sangre por los ideales de "Dios", "Patria", "Fueros", "Rey", y no por "l'absolutisme més encarnisat" como Vd. dice. Si realmente los carlistas fuéramos como nos describe. Tendría que deducir y reconocer para su desgracia, que Catalunya fue una de las regiones con mayor número de partidarios del absolutismo que nos achaca.

Por último, señor Bosom, no cite ninguna motivación religiosa al comienzo de sus escritos, para luego criticar despiadadamente a unos hombres, los carlistas, que por medio de sus soldados, los requetés, defendieron la fe católica de su patria, cuando hace pocos años, gentes sin religión querían convertir a Catalunya y a España, en una república atea y marxista.

DAVID JURADO BELTRAN

(presidente regional de la Agrupación de Juventudes Tradicionalistas carlistas en Catalunya)

RAMON LLINAS VILA

(secretario regional de la Agrupación de Juventudes Tradicionalistas Carlistas de Catalunya)

"RECTIFICAR ES DE SAVIS"
(Rufaca al Sr. Brunet)

Sense cap ànim d'allargassar aquesta polèmica, hem cregut convenient contestar la seva darrera carta crítica

envers RUFACA per un parell de raons que poden deduir-se de la continuació d'aquest text.

En primer lloc, permeti'ns felicitar-lo altra vegada per la seva franquesa i permeti'ns també demanar-le disculpes per haver comés l'ERROR de contestar la seva enquesta. Quan ens diu que "és una falta de delicadesa replicar un escrit" que ve d'una invitació nostra, hem de reconèixer —i ho fem— que té tota la raó del món en queixar-se.

De forma explícita o implícita, la seva carta també conté alguna pregunta que volem respondre i que pot servir-nos —només— d'atenuant: dels quaranta consultats, únicament sis contestaren l'enquesta i entre aquests sis hi havia la seva carta (RUFACA núm. 22, novembre) que, al respondre-la, ens oferia la possibilitat de definir gairebé exhaustivament allò que nosaltres volem que sigui la RUFACA. (Rufaca núm. 23, desembre).

I és en aquesta definició on surten les diferències entre vostè i nosaltres: Vostè defensa una posició i nosaltres en defensem una altra, les hem discutit civilitzadament en aquestes pàgines i no per aquestes discrepàncies hem deixat de saludar-nos pel carrer. Però el que sobretot volem subratllar és que amb aquesta polèmica hem donat un exemple concret d'allò que també ha de ser la RUFACA: una eina de debat per a la Cerdanya; en aquest cas, un debat centrat en com hauria d'ésser una publicació ceretana.

Agraint-li el seu interès pel tema informatiu, el saluda atentament:

CONSELL DE REDACCIÓ
DE RUFACA

ENDEVINALLS

Soc negre i també soc blanc
ningú a mi em pot agafar
s'ofega qui entre mi es fica
ves si rumiant una mica
em podras endevinar.

Solució: El fum

Soc a Madrid i s'enganya
el qui es creu que
em trobo a Espanya.

Solució: La lletra "I"

Com que vinc de pares bruns
jo, bru soc també
i per més estrany que et sembli
per fer-me m'han de desfer.

Solució: xocolata desfeta

CLASES DE VERANO

Inglés, Francés, Latín y Area
Letras en general
Llamar al teléfono 88 03 44

Em diuen que soc "sa" i "bó"
ja em podeu endevinar.

Solució: el sabó

Matilde Casanovas

CAIXA
DE
PENSIONS

"la Caixa"

JOSE ANTONIO 22 TELEFON 880 147

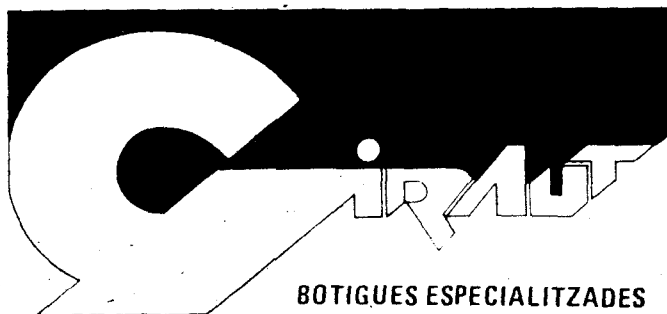
PUIGCERDÀ

MEF, S.A.

MUNTATGES ELÈCTRICS,
DOMÈSTICS I INDUSTRIALS

Avinguda Dr. Piguillem, 3- PUIGCERDÀ (Girona)

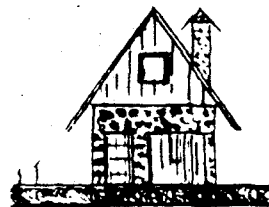
BOTIGUES ESPECIALITZADES

CARRER MAJOR, 9, 14 i 16.

PUIGCERDÀ

Palau 3

Major, 13 - Telèfon 88 06 99 - Puigcerdà

CONSTRUCCIONES
F. BRAVO

COLONIA SIMON, 17, 1o, 1a.
TELEFONO. 88 13 44
PUIGCERDA (GERONA)

ELECTRODOMÈSTICS

PIRINEU

Avinguda Dr. Piguillem, 3
PUIGCERDÀ
(Girona)

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO

LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel: 88 02 77

PUIGCERDÀ

CAN BORRELL

MAS CATALÀ
MERANGES (LA CERDANYA)
T. 972-880035

**CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA
AMB ELS PREMIS "IGNASI DOMENECH"
1978 i 1979**

**6 APARTAMENTS RÚSTICS DE LLOGUER
I PLENS DE COMODITATS**

**AMBIENT MOLT SELECTE * 50 PLACES *
(Aconsellem reservar plaça per telèfon)**

PRIMAVERA 1980 - DEL 8 Abril al 8 Juliol

de dimarts a diumenge

CURSETS DE CUINA CATALANA

20 Plats forts i 10 Postres

Seleccionats - Explicats - Elaborats - Cuinats i Degustats

*comentaris per un periodista expert
en gastronomia*